

τοίαν, καλῶν ἑκάστος ἄλλως τήνδ' ἔπως.
 Ἰπποκράτης πρὶν πῆ μὲν Ἀρχὴν τήνδ' ὅλως (ε)
 κινήσεως κέκληκεν, ἄλλαχῆ δέ τι
 χυμῶν ὅλως κρᾶσιν τε ποιότητά τε (ζ),
 ᾧ καὶ Γαληνὸς ξυμφρονεῖν ἔοικέτε (η),
 ὃς καὶ διοικεῖν τήνδε κέκληκε σφένος
 σῶζον τε σῶμα καὶ ποκρεῖον πᾶν βλάβος
 εἴτ' ἄλλος Ἀρχαῖον δὲ καὶ ψυχὴν δέ τις
 σκῆνος διευθύνεσαν αὐτῆς ἐν λόγῳ.
 ἄλλοι δὲ θερμὸν ἔμφυτον τῇ καρδίᾳ.
 Ἀθροισμα δ' ἄλλος αἰτιῶν τῶν ἐν φύσει
 αἰσθητικὴν ἀρχὴν τις· ἄλλος αἰσθήρα.
 ἄλλοι δὲ ποικίλως τε καὶ πολυτρόπως,
 ὅπως ἔδοξεν, ὡς ἐκάστω τ' ἦν φίλον.
 Ἰπποκράτειος δόξα δ' εὐλογωτέρα
 ἔοικεν ἢ πρὶν οἷα προσφυσέρα,
 κίνησιν ἐμφαίνεσα δῆπε τὴν φύσιν.
 ἐν τῇδε καὶ γὰρ σώζεται ξύμπαν δέμας,
 ἧς ἐκλιπέσης τῷδ' ὄλεθρος ἔσθ' ἅμα
 σήψει φθορᾶ τε· πείρα δ' ἀγγέλει τάδε.

Ἐλμόν
 τιος.
 Στάλ.
 50

Συδενά
 μιος
 οἱ Μη-
 χανικοὶ
 οἱ ἀπὸ
 τῆς Καρ-
 τισίε.

Γ.

60

β. 44.

--37.

τῆςδ'

(ε.) Γαλ. περὶ διαίτ. Α. ζ. (ζ.) περὶ φύσ. ἀνθρ. ε. (η.) περὶ κρίσ. Γ. η. φυσικ. δυνάμ. Α. β. χρείας τῶν ἐν ἀνθρ. σώμ. μορ. ιε. ιζ.